

Dagthema: Samen sterk?

Overweging 22 januari– Natasja Bakker

“...ze ontzettend belangrijk te vinden. Ik leid daar uit af dat er verdeeldheid was onder de leiders en dat het schijnbaar belangrijk was hoeveel volgers ...”

Lied Welkom *Tekst Anneke Meiners,
muziek Mariëtte Harinck*

Dit huis is een huis waar de deur
openstaat,
waar zoekers en zieners, genood of
gekomen,
hun harten verwarmen, van toekomst
gaan dromen,
waarin wat hen drijft tot herkenning gaat
komen,
de vonk van de Geest in hun binnenste
slaat.

Dit huis is een huis waar gemeenschap
bestaat,
waar zangers en zeggers bijeen zijn gekomen
om uiting te geven aan waar zij van dromen,
waardoor een beweging ontstaat die gaat stromen,
die nooit meer, door niemand, zich inperken laat.

Openingsgebed

Wij bidden om de kracht van uw Geest in ons hart.
Wij keren terug bij onszelf
en alles wat ons ter harte gaat in deze wereld.
Wij worden stil om ons hart te openen
voor schepping en creativiteit.
Voor de stralen van licht en de klank van liefde.
Schud ons los uit de verkramping van strijd en onrust.
Maak onze adem weer tot levensadem

en tot bron van moed en zeker weten.
Geef ons de levende woorden van uw schrift.
Ter herkenning en om opnieuw ontmoeting aan te gaan.
Amen.

Welkom en inleiding

Lied: Altijd Aanwezige

Simone Huisman / Tom Löwenthal

Altijd Aanwezige,
cirkel en kern van mijn leven,
jij trekt aan en omhult.
Ruimte van liefde,
nodig mij uit
om binnen te gaan.

Eerste Lezing: Jesaja 49: 1-17

Bewoners van de eilanden, volken in verre landen, luister goed. De heer heeft mij geroepen, al in de moederschoot; al voor ik werd geboren, noemde hij mijn naam.

Hij nam mij onder zijn hoede. Mijn tong maakte hij scherp als een zwaard, hij maakte van mij een puntige pijl, in zijn koker stak hij mij weg.

Hij sprak tot mij: 'Jij bent mijn dienaar, om jou zal mij men hulde brengen.'

Ik dacht: 'Ik heb vergeefs gezwoegd, al mijn krachten verspild. Toch zal de Heer mij recht doen, mijn God zal mijn werk bekronen. De Heer zal mij in ere houden, mijn God is de bron van mijn kracht.'

Maar nu nam de Heer het woord, die mij vormde in de moederschoot en van mij zijn dienaar maakte om zijn volk naar hem terug te brengen, Israël rond hem te verzamelen.

Hij sprak: 'Het is niet gering mijn dienaar te zijn, de stammen van Jakob te herenigen, de overlevenden van Israël terug te brengen. Ik heb je aangesteld om een licht te zijn onder de volken en bevrijding te brengen over heel de aarde.'

Dit zegt de Heer, de heilige God, die Israël heeft vrijgekocht: Je wordt diep veracht, je wekt de afschuw van de volken, je bent de slaaf van de overheersers. Maar Koningen en vorsten zullen je erkennen, zij zullen

opstaan van hun tronen om je hulde te brengen. Zij doen dit om mij, de heilige God van Israël. Want ik ben trouw, ik heb je uitgekozen.'

Dit zegt de Heer: 'Als ik het de gunstige tijd vind, verhoor ik je; als de bevrijdingsdag aanbreekt, kom ik je te hulp. Ik heb je gevormd, ik stel je aan om te doen wat ik mijn volk heb beloofd, om het verwoeste land te herstellen en het aan de eigenaars terug te geven; om tot de gevangenen te zeggen: ga de vrijheid tegemoet. Tot wie in duisternis zitten: Kom naar buiten. Waar zij ook gaan, overal vinden ze voedsel. Zelfs op kale bergen zullen ze eten hebben.

Ze zullen geen honger of dorst lijden, de hitte zal hen niet kwellen, de zon hen niet verbranden. Ik ben met hem begaan, ik leid hen bij de hand en voer hen naar bronnen.

Door bergen leg ik wegen aan, de paden hoog ik op.

Van alle kanten komen zij aan: uit het noorden en uit het westen, en uit Sinim in het zuiden.

Hemel en aarde, juich en jubel, bergen barst los in gejuich, want de Here heeft zijn volk getroost, Hij is begaan met zijn arme kinderen.

En Jeruzalem zei: De Heer heeft mij verlaten, de Heer is mij vergeten.

Maar de Heer antwoordde: 'Vergeet een vrouw soms het kind aan haar borst, is zij niet begaan met haar bloedeigen kind? En al zou zij het vergeten, ik vergeet je nooit.

Jouw naam, Jeruzalem, jouw naam staat in de palm van mijn handen, onuitwisbaar.

Je muren zie ik altijd voor me. Je kinderen komen spoedig terug; wie jou vernielden en verwoestten, nemen de vlucht.

Lied: Tot Zegen

H. Oosterhuis/T. Löwenthal

Deze bijeenkomst zij ons tot zegen

Dit komen tezamen van mensen, gezichten en zielen

van hier en overal, aarde en hemel,

deze seconde der uren, der eeuwen,

zij ons tot zegen.

Moge de donkere nacht onze dagen behoeden,

deze nieuwe dag ons zuiveren, sterken,

dat onze boeien geslaakt,

onze honger gestild,

dat niet de dood op ons valt.

Moge het licht van de morgen
over ons opgaan, nieuw alle dagen.

Moge de kracht in ons varen
van Jezus uw dienstknecht uw kind.
Dat ons voor ogen staat hij door u geroepen,
bestemd en bezield om in ons midden,
eens en voorgoed,
te zijn uw woord uw voorbeeldmens,
aldoende liefde, recht –
brood uit de hemel, water uit de rots,
wijnstok wereldwijd vertakt –
Dat waar wij gaan zijn geest ons overschaduwet,
liefde sterker dan de dood.

Tweede lezing: 1 Korinthe 1: 1, 4-17

Paulus, door Gods wil geroepen tot apostel van Christus Jezus, en onze broeder Sostenes:

Ik dank mijn God telkens weer om u. Ik dank hem voor de goedheid van God die u gegeven is in Christus Jezus. Want door uw verbondenheid met hem bent u in elk opzicht bevoorrecht, in spreken en in kennis.

Zo stevig heeft het getuigenis over Christus zich in u verankerd, dat geen enkele genadegave u ontbreekt, terwijl u vol verwachting uitziet naar het moment dat onze Heer Jezus Christus zich zal openbaren. En God zal u staande houden tot het einde toe, zodat u vrij bent van schuld op de dag van onze Heer Jezus Christus. Hij heeft u geroepen tot gemeenschap met zijn Zoon Jezus Christus, onze Heer. En God is betrouwbaar.

Broeders en zusters, ik doe een beroep op u in naam van onze Heer Jezus Christus: wees allen eensgezind en vermijd partijvorming; wees één in denken en gevoelen. Want huisgenoten van Chloë hebben mij verteld, broeders en zusters, dat er onenigheid onder u is. Ik bedoel, de één zegt: Ik ben voor Paulus, ik voor Apollos, ik voor Kefas, en ik voor Christus.

Is Christus dan in stukken verdeeld? Is Paulus soms voor u gekruisigd of bent u in de naam van Paulus gedoopt? Ik ben blij dat ik niemand anders van u gedoopt heb dan Crispus en Gajus. Niemand kan dus zeggen dat u bent gedoopt in mijn naam. O ja, ik heb ook Stefanus en zijn gezin gedoopt – verder niemand, bij mijn weten. Want Christus heeft me er niet op uitgestuurd om te dopen, maar om het evangelie te verkondigen,

en wel zonder geleerde woorden; want die zouden de kracht van Christus' kruis uithollen.

Overweging

Twee teksten die gaan over Gods volk en dus over ons.

In de tekst van Jesaja wordt hem verteld dat hij het volk van God weer één moet maken en terug moet leiden naar het beloofde land. Het volk zal weer Gods volk zijn. Jesaja deelt zijn twijfels. Naar dat beloofde land terug dat willen mensen wel maar of hij hen ook kan bewegen God te volgen?

Dat lijkt hem een onmogelijke missie.

Maar God antwoordt hem. Ik heb je aangesteld om een voorbeeld te zijn. Jij bent een voorbeeld. Ook als de mensen je niet mogen, of het niet zien zitten om terug te keren tot mij. Dat is jouw probleem niet. Je laat zien wie Ik ben, hoe het is om mij te volgen. Een deel van de mensen zal je nog niet begrijpen maar toch ben jij de sleutel tot terugkeer naar mij. Het hele boek Jesaja is eigenlijk ook een aankondiging van wat Jezus te wachten staat. Het verhaal wat we horen is het verhaal van wat Jezus mee gaat maken.

Ook Jezus' missie leek te mislukken. Hij werd afgewezen, gedood zelfs. Al waren er mensen die in Hem geloofden, de leiders die het volk vertegenwoordigden wilden Hem niet. Hij werd eenvoudigweg uit de weg geruimd, op een meedogenloze manier. Jezus kwam om Gods plan voor deze wereld te verkondigen, maar Hij eindigde aan het kruis.

Menselijk gezien: missie mislukt!

Maar God zegt: Het is helemaal niet mislukt! Ik stuurde mijn zoon niet om alleen heil voor Israël te brengen. Hij kwam voor iedereen. Wie je ook bent en waar je ook vandaan komt Jezus wijst je de weg terug naar mij God de Vader! Dat is het wonder van het kruis. God buigt de mislukking om tot een nog grotere zegen. Jezus' dood blijkt het offer voor de zonden van de wereld te zijn. Hij staat op en overwint de dood. Dankzij Hem gaat Gods plan een nieuwe fase in!

De tweede tekst die we lezen is uit de brief van Paulus aan Korinthe. Hij vertelt dat het belangrijk is dat er eenheid is onder de Christenen. Er is namelijk om het maar eens modern te zeggen, gelazer in de tent. Ze zeggen God te volgen maar nemen vooral elkaar de maat. Mensen

vertellen bij welke leider ze horen. Dat schijnen ze ontzettend belangrijk te vinden.

Ik leid daar uit af dat er verdeeldheid was onder de leiders en dat het schijnbaar belangrijk was hoeveel volgers ze hadden. Paulus wijst mensen er op dat het daar niet om gaat. Het gaat er niet om dat je als leider mensen hebt gedoopt of dat mensen jou aardig vinden. Je taak als leider in Gods Koninkrijk is het evangelie te brengen. Het goede nieuws, het plan wat God heeft met deze wereld. Een wereld waarin mensen in vrede met elkaar samenleven zoals God het bedoeld heeft en Jezus ons heeft voorgeleefd.

Maar wat kunnen we nu met deze verhalen? Het klinkt zo mooi.

Wereldvrede, geen mensen die honger leiden, geen verdeeldheid maar eenheid. We zijn 2000 jaar verder en ik zie er weinig van terug.

Wereldwijd zien we oorlogen waarvan die in de Oekraïne dagelijks het nieuws haalt. Het draait allemaal om macht. Leiders die zich willen laten gelden, kijk eens hoe goed ik ben. En als dat niet werkt dan krijg je het volk wel achter je door anderen als vijand te bombarderen. Wij tegen de rest van de wereld. Holle frasen over niet gehoord worden en dat er daarom wel geweld moet worden gebruikt.

Ook veel dichterbij zien we dit gebeuren. Gewoon in ons eigen land. Kijk naar de verdeeldheid in de politiek. Heel veel debatten gaan nauwelijks meer over de inhoud maar verzanden in een vingerwijzen naar de ander. En die ander is dan degene die het niet goed doet, niet luistert, je niet begrijpt of gewoon een idioot. Er ontstaat nauwelijks meer ophef over. En ook tussen mensen onderling. Ik leef in een stad met zo een 170 verschillende nationaliteiten. Dat lijkt allemaal heel vreedzaam te gaan maar met oud en nieuw was het ook in diezelfde mooie stad dat er vreselijke racistische leuzen op de Erasmusbrug werden geprojecteerd. Opgeëist door rechts-extremisten. En gelukkig vinden de meeste mensen het afschuwelijk maar er zijn ook mensen die het een mooie actie vonden. Ook protesten verhardden. Bij de boerenprotesten en de demonstraties in corona tijd was een groeiende groep mensen die echt denkt dat iedereen tegen hen is. Ze geloven in allerlei complotten die als gemeenschappelijke deler hebben dat anderen er op uit zijn om macht over hen uit te oefenen. De hele wereld is hun vijand. En soms denk ik wel eens, vind je dat echt gek als je zulke aparte uitspraken doet?

Ik ga die mensen vaak ook liever uit de weg. Het is toch fijner omgaan met mensen die ongeveer hetzelfde denken als ikzelf.

Maar ik realiseer me ook dat ik daarmee mensen die zich echt niet gehoord voelen buitensluit. Ze worden niet meer gehoord door mij omdat ik vind dat ze extreme dingen zeggen of denken.

Maar is dat ook wat ze echt bedoelen. Wat ze echt willen zeggen? Hoor ik hen wel? En morgen ze mij horen? Durf ik het aan de ander tegemoet te treden? Juist die ander die zoveel van mij verschilt. Durf ik te vragen waarom hij of zij zo denkt. Durf ik te luisteren als iemand boos is. Als iemand me misschien wel een spiegel voorhoudt dat ik makkelijk praten heb. Want dat heb ik. Ik ben blank, heb een goede baan, een dak boven mijn hoofd, geen zorgen om kinderen die geen huis kunnen vinden. Het enige wat me wellicht tegen zit is het zogenaamde glazen plafond waar vrouwen mee te maken krijgen maar als ik daar doorheen moet breken dan doe ik dat gewoon.

Maar als dat het enige probleem is dan heb je het goed.

Er zijn mensen die het niet makkelijk hebben. Soms omdat ze boos zijn en daarom zichzelf in de weg zitten. Soms omdat ze geen kansen krijgen. En daarom worden ze op den duur vaak zo boos en teleurgesteld dat dat hun identiteit lijkt te worden. Het er niet bij horen wordt een soort status. En sommige politieke en maatschappelijke bewegingen maken daar dankbaar gebruik van.

Maar goed, hoe ga ik daar dan mee om. Als ik heel eerlijk ben dan ga ik die boze mensen vaak uit de weg. Geen zin in gedoe en het idee dat ze toch niet te overtuigen zijn. Maar is dat wel mijn taak om ze te overtuigen bedacht ik me toen ik de teksten las.

In Jesaja wordt gezegd: Ik stel je aan om te doen wat ik mijn volk heb beloofd, om het verwoeste land te herstellen en het aan de eigenaars terug te geven; om tot de gevangenen te zeggen: ga de vrijheid tegemoet. Tot wie in duisternis zitten: Kom naar buiten. Waar zij ook gaan, overal vinden ze voedsel. Zelfs op kale bergen zullen ze eten hebben.

Een oproep om te zorgen voor het land en je medemens. En ik lees niet dat ik eerst moet controleren hoe diegene in elkaar zit. Nee, de opdracht is simpel.

Maak van de aarde een mooie plaats en biedt iedereen de kans om mee te delen in de mooie dingen die God aan ons mensen wil geven. En dat doe je door zelf goed te doen.

Ook Paulus spreekt zich uit over wat hem en ook ons te doen staat. Want Christus heeft me er niet op uitgestuurd om te dopen, maar om het evangelie te verkondigen, en wel zonder geleerde woorden; want die zouden de kracht van Christus' kruis uithollen.

Met andere woorden laat zien wie God is in je daden. Doe het goede.

Maar hoe begin je daarmee in een wereld vol verdeeldheid waar mensen elkaar overschreeuwen en niet zo snel meer open staan voor een ander? Hoe deed Jezus dat? Jezus staat bekend als iemand die veel sprak en mensen onderwees. Maar bijna iedere ontmoeting die Jezus heeft met mensen start met dat hij naar hen luistert. Hij is er voor zijn naaste. Ongeacht hoe diegene in elkaar zit. Zo simpel is het dus maar ook zo moeilijk. Het is makkelijker om het gesprek niet aan te gaan als iemand een totaal ander wereldbeeld heeft. Soms kan het zo verschillen dat de uitspraken van de ander je boos maken. Maar in plaats van je terug te trekken en de kloof in stand te houden kun je ook iemand vragen om, ondanks de verschillen, toch te kijken of je samen een brug kan bouwen over die kloof heen.

Het kan zijn dat als je dat doet dat de verschillen niet zo groot blijken te zijn dan je eerst dacht. Het kan ook zijn dat ze nog veel groter zijn dan je dacht en dat het enige waar je het samen over eens wordt is dat je het grondig met elkaar oneens bent over bijna alles. Maar ook dat is verbinding. Je hebt dan in ieder geval een keer naar elkaar geluisterd. Want als je voorbij al het geschreeuw kijkt van mensen die ontevreden zijn dan geven ze bijna allemaal aan dat niemand hen echt hoort. Dat ze zich niet gezien voelen, buitengesloten. En helaas is dat gevoel vaak niet alleen maar een gevoel, maar wordt er steeds minder echt naar elkaar geluisterd. En luisteren is iets anders dan meegaan in een gedachtengoed waar je zelf niet achter kunt staan. Luisteren is ook vragen durven stellen aan elkaar om de ander beter te begrijpen. En de kans dat de ander ook naar jou wil luisteren wordt een stuk groter. Als je beiden bereidt bent om echt te luisteren kan er samenwerking ontstaan. Die keuze maakt iedereen voor zichzelf. Maar zorg dat de brug er ligt zodat je elkaar kunt bereiken voor dat eerste goede gesprek.

Moge het zo zijn.

Pianomuziek

Geloofsbelijdenis

Dorothee Sölle (1929 – 2003)

Ik zal niet geloven in het recht van de sterkste,
in de taal van het eigenbelang,
in de macht der machtigen.
Maar ik wil geloven in het recht van de zwakste,
in de open hand,
in de macht van de overtuiging.

Ik zal niet geloven in de scheiding tussen rijk en arm,
hoog en laag,
in voorrechten,
in de gevestigde orde,

maar ik wil geloven dat alle mensen mensen zijn,
dat de orde van de macht
en het onrecht,
wanorde is.

Ik zal niet geloven in het mechanisme
van productie en consumptie,
in de mens als kostenfactor,
in de mens als wegwerpartikel.

Maar ik wil geloven in de arbeid als dienst,
in het werken aan de leefbaarheid van deze aarde,
in de menselijke solidariteit en verbondenheid.

Ik zal niet geloven dat ik de verdrukking
elders kan bestrijden
als ik het onrecht hier laat bestaan.

Maar ik wil geloven dat recht één is,
hier en daar,
dat ik niet vrij ben zolang nog een mens slaaf is.

Ik zal niet geloven dat alle moeite tevergeefs is.
Ik zal niet geloven dat de droom van de mensheid
een droom zal blijven.

Maar ik durf geloven - altijd en ondanks alles -
in de nieuwe mens,
in de andere weg.

Ik durf geloven in God's eigen droom:
een nieuwe hemel en een nieuwe aarde.

Collecte

Om onze wekelijkse vieringen te kunnen houden maakt onze gemeenschap kosten. In de Duif dragen veel mensen bij door middel van een periodieke/ jaarlijkse bankafschrijving. Daarnaast kun je vandaag ook een bijdrage in de collecteschaal doen. Er is een nieuwe QRcode in de maak. Vandaag kun je de gave ook overmaken naar NL20 RABO 0173 6297 92 t.n.v. Stichting de Duif.

Hartelijk dank voor je gift!!!

Intenties

Lied: Tafelgebed *H.Oosterhuis / A.Oomen*

Gij die de stomgeslagen mond
verstaat, van alle stervelingen die wij zijn,
wij roepen u de naam toe van een mens, Jezus, de zoon der mensen,
uw geliefde.

Nooit sprak een mens als hij, in hem verstonden wij uw bestaan,
de zin van ons bestaan. Hij is uw woord geweest, hij heeft volbracht
alle gerechtigheid, een mens voor allen.

Om zijnentwil zie ons, dit uur bijeen.
Zie alle stervelingen van de wereld,
waar onze doden zijn, verkoold, verwaaid,
vragen wij U: hebt Gij hen nog gezien ?

Waarom genadeloos vernietigd worden de armsten van de wereld, uw geliefden; waarom wij die met weinigen bezitten wat allen toebehoort, uw woord niet doen, geen wereld maken die in vrede is, een nieuwe orde van gerechtigheid - Gij die ons hebt gezegd wat leven is: te doen wat goed is, recht, elkaar bevrijden.

Gij die dit woord ons in gegeven hebt, een bron van kracht en moed en zeker weten. Gij die het licht in ons geschapen hebt: dat niet de duisternis ons overmeestert. Dat niet het laatste woord is aan de dood, Gij die tot hier ons vasthoudt in het leven, Gij die ons afgestemd hebt op uw stem, Gij die ons hebt geschapen naar U toe,

Gij die ons zocht, nog voor wij om U riepen, Gij die gezegd hebt dat Gij ons zult vinden, wij roepen U de naam toe van uw mens, Israël, deze aarde, uw geliefde.

Nodiging breken en delen van brood en wijn

Lied: Van grond en vuur

H.Oosterhuis/A.Oomen

A: Van grond en vuur zult Gij ons maken, op rotsen, aan levend water, van geur en smaak, van licht en stem, uw evenbeeld.

K: Volk dat in duisternis gaat, mensen met stomheid geslagen, het zal geschieden, zegt Hij, dat zij weer glanzen als nieuw.

A: Van licht en stem zult Gij ons maken,

uw evenbeeld.

K: Niet meer beklemd en verdeeld,
niet meer in woorden gevangen,
één en gekend en bevrijd,
eindelijk mens zal ik zijn.

A: Van licht en stem zult gij ons maken,
uw evenbeeld.

K: Daar staat de stoel van het recht,
daar zal staan de tafel der armen,
dan is de dag van het lam,
“Zie, Ik kom haastig,” zegt Hij.

A: Van grond en vuur zult Gij ons maken,
hoog op rotsen, aan levend water,
van geur en smaak, van licht en stem,
uw evenbeeld.

Gedachten bij het thema

Toen ik bezig was de dienst voor te bereiden kwam ik een gedicht tegen van Typhoon dat ik graag wil delen.

Voorloper van Vrede

Hey,
Hoe gaat het met je?
Kom even op adem.
We hoeven niets om thuis te zijn.
Geen plus of min, geen stellingname.
Weet je nog? Tijd.
Momenten van open handen in elkaar gegrepen
die zich alleen ballen tot een vuist om sleutels door te geven.
Hier,
van mij,
voor jou.
Wees voorzichtig, maar kom binnen.

Laat dezelfde voet, waarop je door wilt gaan,
rusten.
Kom kijken zonder te willen.
Hier zijn we dan.
Alleen nog een restje deurklink in de hand.
In een open veld.
Geen muren, scharnieren of barrières,
alleen de wind die ons zijn geheim vertelt:
“Langer kijken doet ontmoeten,
ontvankelijkheid boven rede.
Het voordeel van de twijfel
is de voorloper van vrede.”

Typhoon

Lied:

Onze vader verborgen *Huub Oosterhuis/ T.Löwenthal*
Uw naam worde zichtbaar in ons
Uw koninkrijk kome op aarde
Uw wil geschiede,
een wereld met bomen tot in de hemel,
waar water schoonheid, en brood
gerechtigheid is, en genade –

waar vrede niet hoeft bevochten
waar troost en vergeving is
en mensen spreken als mensen
waar kinderen helder en jong zijn,
dieren niet worden gepijnigd
nooit één mens meer gemarteld,
niet één mens meer geknecht.

Doof de hel in ons hoofd
leg uw woord op ons hart
breek het ijzer met handen
breek de macht van het kwaad.

Van U is de toekomst
kome wat komt.

Mededelingen

Lied van de opstanding

H.Oosterhuis / A.Oomen

De steppe zal bloeien.

De steppe zal lachen en juichen.

De rotsen die staan vanaf de dagen der schepping,
staan vol water, maar dicht, de rotsen gaan open.

Het water zal stromen, het water zal tintelen, stralen,
dorstigen komen en drinken, de steppe zal drinken.

De steppe zal bloeien.

De steppe zal lachen en juichen.

De ballingen keren.

Zij keren met blinkende schoven.

Die gingen in rouw tot aan de einden der aarde,
één voor één, en voorgoed, die keren in stoeten.

Als beken vol water, als beken vol toesnellend water,
schietend omlaag van de bergen, als lachen en juichen.

Die zaaiden in tranen,

die keren met lachen en juichen.

De dode zal leven.

De dode zal horen: nu leven.

Ten einde gegaan en onder stenen bedolven:

Dode, dode, sta op het licht van de morgen.

Een hand zal ons wenken, een stem zal ons roepen:

Ik open hemel en aarde en afgrond

En wij zullen horen.

En wij zullen opstaan en lachen en juichen.

Zegenbede